

Skifter, idet der nemlig stod, at de saa meget efterspurgte svenske Mallepiger daglig kan bekommes her, og at disse samme svenske Mallepiger ville kunne faae fri Kost og Logis paa vedkommende Sted, uden at enten de selv eller deres kommende Husbonder behøve at betale denne frie Kost og Logis. Allerede dette forekom mig noget mistænkeligt, men jeg negter ikke, at min Betænkelse blev endnu større, da jeg siden opdagede, at der i det samme Hus boer offentlige Fruentimmer. Det undrede mig, at Politiet ikke tog sig af Sagen, jeg veed ikke hvorfor, muligens ligger det derti, at det ikke kunde det paa Grund af vor Lovgivning om disse Forhold. I ethvert Fald har det for mig været en Spore til, at jeg gjerne vilde gøre lidt til at komme bort fra de nuværende Tilstande og faae en saadan Lovbestemmelse paa dette Omraade, at haabe Lyendet og for den Sags Skyld ogsaa Husbonden kunde blive betryggede imod at falde i samvittighedsløse Personers Hænder. Jeg ser ikke rettere, end at det Hele let vil kunne naas ved nærværende Forslag. Jeg skal ikke gaa ind paa Forslagets Enkeltheder, de vilde jo under en senere Behandling kunne blive nærmere drøftede. Jeg skal blot nu antyde, at der maaske kunde være Grund til at udelade § 6, der giver Anvisning paa, hvorledes disse Bestemmelser kunde udstrækkes til Landet, idet dette Punkt ganske vist ikke er saa paatværende nødvendigt, at det ikke nok kunde vente, indtil man i det Hele kommer til at overveie Lyendelovgivningen under Et. Men, som sagt, dette vil jo senere kunne komme under nærmere Omtale, og jeg vil derfor blot med disse Par Ord anbefale dette lille Lovforslag til Thingets Velvillie.

Bajer: Allerede inden den sidste ærede Taler tog Ordet, havde jeg besluttet at benytte denne Velighed til at rette en Forespørgsel til den høitærede Justitsminister om et Punkt, som utvivlsomt ligger indenfor dette Lovforslags Omraade, og som jeg haaber, at den høitærede Justitsminister kan besvare strax. Skulde det ikke være Tilfældet, og der skulde blive nedsat et Udvalg i Sagen, vil ialtfald den høitærede Minister være forberedt paa, at der kan komme en saadan Forespørgsel fra Udvalget. I det Maanedsskrift, som udgives af „Foreningen imod Lovbeskyttelse for Uædelighed“, findes i Septemberheftet forrige Aar, S. 96—98, en Artikel med Overskriften: „Handel med skandinaviske unge Piger“. Det synes at fremgaa af denne

Artikel, at der her i Kjøbenhavn findes Agenter for den saakaldte hvide Slavehandel, Agenter, som drive deres Forretning blandt Andet til Amerika. Jeg har senere gennemgaaet de følgende Hefter af dette Maanedsskrift, men ikke deri fundet Noget, som kunde tyde paa, at man nærmere har undersøgt denne Sag. Det Eneste skulde være, at der i Maiheftet for Aar S. 19 findes en Artikel af en Mand, som maa antages at være bedre underrettet end de Fleste, nemlig Professor Julius Lassen, og han skriver deri, hvorledes det tidt gaar ud over fattige unge Piger, som søge Tjeneste og gennem Tjæstkontorene falde i Hænderne paa autoriserede og taalte Rufferiagenter. Ordet: „Tjæstkontorerne“ staar i Anførelstegn, men det er senere rettet til „Tjæstkontorer“. Det er jo bekjendt, at ogsaa andetsteds gaar noget Saadant i Svang. Jeg vil saaledes gøre opmærksom paa, at i det engelske Overhus fandt ifjor den 30te Mai en Forhandling Sted, hvis Resultat var, at der blev nedsat en Kommission til at udarbejde et Lovforslag til Beskyttelse af unge Piger, protektion of young virgines. Det, jeg nu ønsker at vide, er, om det er den høitærede Minister bekjendt, at noget Saadant finder Sted her i Kjøbenhavn, og om den meget ærede Minister vil være villig til nu strax eller senere at give nærmere Oplysning i saa Henseende. Thi det er der vist ikke mere end een Mening om, at, hvis dette kan bevises, saa foreligger her en saa opvækkende Retskrænkelse, at der er al Aaledning til at gribe ind.

Samueluhr: Jeg skal blot tillade mig at støtte de to ærede foregaaende Talere. Hvad den første ærede Taler sagde, der var stift i Aarhus, kan jo i Virkeligheden sammenlignes med en Slavehandel, og det skulde vi dog vel i et civiliseret Land være komne ud over.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal i Aaledning af det Spørgsmaal, som blev rettet til mig, bemærke, at det ikke er mig bekjendt, at, der her i Byen er nogen Forretning, som giver sig af med at antage Tjenestetyende til Amerika eller andre saadanne langt herfra liggende Steder. Det er naturligvis klart, at selv om en saadan Forretning eksisterer, giver den sig selvfølgelig et andet Præg. Den vedskjender sig ikke, at den vil skaffe unge Piger til Utugt i Amerika;